ikmēneša pabalstiem par divpadsmit mēnešiem pirms nāves gadījuma, kurpretim pārdzīvojušajam vecākam — neatkarīgi no tā, vai viņš ir Beļģijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis —, kurš divpadsmit mēnešu laikposmā, par ko ir runa 1939. gada 19. decembra Konsolidēto likumu par ģimenes pabalstiem 56.a panta 1. punktā, ir strādājis tikai Beļģijā attiecīgi tādēļ, ka viņš nav atstājis Beļģijas teritoriju, ir atļauts šādu pierādījumu sniegt, ir pārkāpti vispārējie vienlīdzības un nediskriminācijas principi, kas ir nostiprināti tostarp 1950. gadā Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 14. pantā, kas vajadzības gadījumā skatīts kopā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma konsolidētās versijas 17., 39. un/vai 43. pantu?

([1]) OV L 149, 2. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 20. septembra spriedumu lietā T-298/09 *Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*/Eiropas Komisija 2011. gada 8. decembrī iesniedza *Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*

(Lieta C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (pārstāvji — *N. Korogiannakis, M. Dermitzakis, Δικηγόροι*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;

— izmantot savu neierobežoto jurisdikciju un atcelt DG EAC lēmumu, kas paziņots ar divām atsevišķām 2009. gada 12. maija vēstulēm, par apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu, ko tā iesniegusi atklāta konkursa procedūras *EAC/01/2008* ietvaros par ārējo pakalpojumu sniegšanu izglītojošām programmām (ESP–ISEP) (OV 2008/S 158–212752) 1. grupā (informācijas sistēmu attīstība un uzturēšana) un 2. grupā (informācijas sistēmu studijas, pārbaude, apmācība un atbalsts), izvēlēšanos par otro līgumslēdzēju kaskādes mehānismā, kā arī prasība atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar EKL 225., 235. un 288. pantu (tagad — LESD 256., 268. un 340. pants), kuri radušies attiecīgās konkursa procedūras rezultātā par summu EUR 9 544 480 (EUR 3 945 040 1. grupā un EUR 5 599 440 2. grupā);

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par lietu pēc būtības;

— uzdot Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesāšanās un pārējos izdevumus, kas radušies saistībā ar šo apelāciju, tostarp izdevumus, kas radušies saistībā ar sākotnējo prasību atcelt tiesību aktu, kas bija celta Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelācijas sūdzību pamato ar vienu vienīgu pamatu par Finanšu regulas ([1]) 100. panta 2. punkta un ieviešanas noteikumu 149. panta 2. punkta kļūdainu interpretāciju.

2. Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt spriedumu lietā T-298/09, jo Komisija neesot laicīgi izpildījusi Finanšu regulas 100. panta 2. punktā un Īstenošanas noteikumu 149. panta 2. punktā paredzētos noteikumus, kas ir būtiska procesuāla prasība. Turklāt ierobežotā informācija, kas novēloti tikusi paziņota apelācijas sūdzības iesniedzējai, nekādi nevar tikt uzskatīta par pietiekamu un tādu, kas atbilst pienākumam sniegt pamatojumu, kā to paredz Finanšu regulas 100. panta 2. punktā, jo tā nesniedza nekādus iemeslus vai pamatojumu atbilstošajam vērtējumam un neietvēra nekādu informāciju par labākā piedāvājuma iesniedzēja raksturojumu un relatīvajām priekšrocībām.

([1]) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemero Eiropas Kopienu vispar[ē]jam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 12. decembrī iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) — *TVI Televisão Independente SA*/*Fazenda Pública*

(Lieta C-637/11)

(2012/C 49/29)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *TVI Televisão Independente SA*

Atbildētāja: *Fazenda Pública*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai *CIVA* [Portugāles Likuma par pievienotās vērtības nodokli] 16. panta 1. punkts atbilstoši pārsūdzētajā spriedumā sniegtajai interpretācijai (ka *nodeva par komercreklāmu publisku demonstrēšanu* ir cieši saistīta ar reklāmas pakalpojumu sniegšanu un tādēļ jāiekļauj sniegto pakalpojumu nodokļa bāzē PVN mērķiem) ir saderīgs ar Direktīvas 77/388/EK ([1]) 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā (tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ([2]) 73. pants) paredzētajiem noteikumiem, īpaši jēdzienu "atlīdzība, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems"?

2. Vai *CIVA* 16. panta 6. punkta c) apakšpunkts atbilstoši pārsūdzētajā spriedumā sniegtajai interpretācijai (ka *nodeva par komercreklāmu publisku demonstrēšanu* nav uzskatāma par *summu, kas samaksāta pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs*, lai gan tā ir iegrāmatota trešās personas pagaidu kontos un to tiek paredzēts samaksāt valsts iestādēm, un tādēļ netiek izslēgta no nodokļu bāzes PVN mērķiem) ir saderīgs ar Direktīvas 77/388/EK 11. panta A daļas 3. punkta c) apakšpunktā (tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 79. panta c) punkts) paredzēto noteikumu, īpaši jēdzienu "summas, ko nodokļa maksātājs saņēmis no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja kā tādu izmaksu atmaksāšanu, kuras veiktas pircēja vai pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs un kuras iegrāmatotas šā nodokļa maksātāja pagaidu kontā"?

([1]) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 9. nod., 1. sēj., 23. lpp.).

([2]) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-312/07 Dimos Peramatos/Eiropas Komisija 2011. gada 19. decembrī iesniedza Dimos Peramatos

(Lieta C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Dimos Peramatos* (pārstāvis — *G. Gerapetritis*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu tiktāl, ciktāl tajā noraidīta prasība, ar kuru tika lūgts noteikt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nepastāv nekāds pienākums atmaksāt naudas summas, kuras tā saņēma programmas LIFE97/ENV/GR/000380 ietvaros, vai, pakārtoti, grozīt apstrīdēto lēmumu, nosakot pašvaldībai pienākumu samaksāt EUR 93 795,32, kas atbilst summai, kura aprēķināta kā neatbilstīgie izdevumi, kā to ir apstiprinājusi pati Komisija;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai lietas izskatīšanai;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai radušies saistībā ar atlīdzību advokātiem.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi divus pamatus.

1. Starp *Dimos Peramatos* (Perama pašvaldība) un Eiropas Komisiju 1997. gada 17. jūlijā noslēgtās vienošanās par finansējumu ar numuru C (97)/1997/*final*/29 saistībā ar darbības, kas izriet no *LIFE* programmas, īstenošanu un šo vienošanos reglamentējošā tiesiskā regulējuma (Regula Nr. 1973/92) kļūdaina interpretācija tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka pašvaldības pienākums nodrošināt koku sastādīšanu, kas izriet no šīs vienošanās par finansējumu, nav ticis pareizi izpildīts.

2. Labas pārvaldības un tiesiskās drošības principu kļūdaina interpretācija un neievērošana, jo pārsūdzētā sprieduma daļā, kas attiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar nelabvēlīgiem Savienības iestāžu pieņemtajiem administratīvajiem aktiem, ir ietverts nepietiekams pamatojums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. decembrī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) — Ilgvars Brunovskis/Lauku atbalsta dienests

(Lieta C-650/11)

(2012/C 49/31)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ilgvars Brunovskis

Atbildētājs: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Regulas Nr.1782/2003 ([1]) 125. panta l. punkts interpretējams tādējādi, ka piemaksa par zīdītājgovīm noteicama, ievērojot visas kalendārā gada ietvaros dzimušās zīdītājgovis?

2. Vai Regulas Nr.1973/2004 ([2]) 102. panta 2. punkts interpretējams tādējādi, ka ar sešu mēnešu periodu saprotams pieteikšanās termiņš piemaksu prasījumu iesniegšanai?

3. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai gadījumā, ja dalībvalsts ir samazinājusi šo pieteikšanās termiņu, tad